

Arrest

nr. 62 656 van 31 mei 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 3 maart 2011 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 3 maart 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. MENS, die loco advocaat W. GARDIN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 1 maart 2011 een zevende asielaanvraag in.

1.2. Op 3 maart 2011 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot weigering tot in overwegingname van deze asielaanvraag (bijlage 13quater). Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten H. A. H. A. H. A. {...}
geboren te {...}
en van nationaliteit te zijn : Irak
die een asielaanvraag heeft ingediend op 01/03/2011 (2)

Overwegende dat de betrokkene op 20 december 2005 een eerste asielaanvraag indiende en zijn dossier op 23 maart 2006 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 24 april 2007 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 24 augustus 2007 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 10 april 2008 een tweede asielaanvraag indiende en er voor hem een beslissing tot weigering van inoverwegingname werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 18 juni 2008. Overwegende dat de betrokkene op 25 augustus 2008 een derde asielaanvraag indiende en zijn dossier op 13 oktober 2008 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 22 december 2008 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 10 maart 2009 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 10 juni 2009 een vierde asielaanvraag indiende en zijn dossier op 10 juni 2009 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 22 december 2009 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 26 maart 2010 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 3 juni 2010 een vijfde asielaanvraag indiende en er voor hem een beslissing tot weigering van inoverwegingname werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 10 juni 2010. Overwegende dat de betrokkene op 28 juli 2010 een zesde asielaanvraag indiende en er voor hem een beslissing tot weigering van inoverwegingname werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 9 augustus 2010. Overwegende dat de betrokkene op 1 maart 2011 een zevende asielaanvraag indiende waarbij de betrokkene verklaart dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat hij sinds 2007 een mannelijke partner heeft en hij met deze man reeds vier jaar samen is en hij een document dd. maart 2007 'Les principes de Jogjakarta', een document 'Asil' dd. 30 juli 2009, een document 'Selected documents relating to sexual orientation...' dd. oktober 2009, een 'council directive' dd. 29 april 2004 en documenten 'rechtsleer over seksuele geaardheid' dd. 2009 waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene reeds tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag zijn geaardheid naar voren had kunnen brengen, dat de betrokkene reeds tijdens de behandeling van zijn vorige asielaanvraag de documenten naar voren had kunnen brengen die hij nu tijdens de behandeling van zijn zevende asielaanvraag naar voren brengt. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de Koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten."

1.3. Op 3 maart 2011 wordt aan verzoeker eveneens een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd (bijlage 13 quinquies). Dit is de tweede bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

"In uitvoering van artikel 74, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan

de persoon die verklaart te heten H. A. h. A. H. A. {...}
Geboren te {...}
en van nationaliteit te zijn : Irak

Het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging, en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In de nota met opmerkingen wijst de verwerende partij erop dat verzoeker op 24 maart 2011 gerepatrieerd werd zodat hij geen belang meer heeft bij het aanvechten van de bestreden beslissingen.

2.2. De Raad merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198- 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Daar verzoeker evenwel op 24 maart 2011 gerepatrieerd werd heeft het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten van 3 maart 2011 volledige uitwerking gekregen zodat verzoeker geen belang meer heeft bij het aanvechten ervan. In de mate dat het beroep gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies) van 3 maart 2011 is het onontvankelijk.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4 en 51/8 van de Vreemdelingenwet, de schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en de schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betoogt als volgt:

"Huidige asielaanvraag wordt, in weerwil van wat de bestreden beslissing voorhoudt, weldegelijk gedaan op basis van een nieuw element. Als nieuw element in het kader van de zevende asielaanvraag voorwerp van de eerste bestreden beslissing haalde verzoekende partij het gevaar aan dat hij in zijn herkomstland loopt omwille van zijn seksuele geaardheid. Verzoekende partij verklaarde dienaangaande:

36. Uw hoeveelste asielaanvraag is dit?

7 de AA – niet teruggekeerd

37. Welke zijn de nieuwe elementen die u aanbrengt voor deze nieuwe aanvraag?

Nieuwe elementen:

Informatie over asielaanvraag op basis van seksuele geaardheid en mensenrechten

In het Frans: les principes de jogjakarta 38 pagina's

In het Engels: ASIL Insight 31 pagina's

In het Nederlands: Sexuele geaardheid, een begrip in het Europese en Belgische vreemdelingenrecht? 16 pagina's

Toen ik 13 jaar was heb ik mijn eerste sexueel contact met een man gehad in Irak, de tweede keer was ik 14 jaar. Hier in België heb ik nu een vaste partner sinds eind 2007. Zijn naam is (...). Hij komt me elke week twee keer bezoeken. We zijn nu bijna vier jaar samen. Ik voel liefde. Als ik terug moet naar Irak, ga ik niemand van mijn geaardheid ontmoeten. Er zijn slechts weinigen in Irak. In het verleden heb ik vaders hun zoon zien vermoorde omdat hij homo was.

Volkomen ten onrechte stelt de bestreden beslissing: "Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980." Het spreekt voor zich dat een dergelijke stelling niet kan worden volgehouden. Verzoekende partij haalde weldegelijk elementen aan die in het kader van eerdere asielaanvragen niet werden opgeworpen. De stelling dat geen nieuwe gegevens naar voren zouden worden gebracht kan dan ook niet worden volgehouden. De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (Juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier. De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit. Cf. daaromtrent DE STAERCKE: "De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevoegd minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn (J. DE STAERCKE, Algemene beginselen van behoorlijk bestuur en behoorlijk burgerschap. Beginselen van de openbare dienst, Brugge Vandenbroele 2002, randnummer. 19) Doordat de bestreden beslissing het tegendeel voorhoudt, is onvermijdelijk de materiële motiveringplicht geschonden. Bovendien kan niet worden aangenomen dat verzoekende partij de nieuwe elementen waarvan sprake had moeten inroepen in het kader van eerdere asielprocedures. Het is immers eigen aan de aard van de ingeroepen argumenten dat het voor verzoekende partij geenszins evident is om hierop te beroepen. Verzoekende partij was als het ware in de morele onmogelijkheid om deze elementen aan te halen. Hij wenste immers te vermijden dat Irakezen in Irak maar ook in België kennis namen van de motieven van zijn asielaanvraag. Bovendien is het uiteenzetten van de argumentatie omtrent zijn geaardheid psychologisch voor verzoekende partij geenszins evident. Veel personen met een homoseksuele geaardheid die van Belgische origine zijn ondervinden evenzeer zeer ernstige remmingen om met hun geaardheid naar buiten te komen en om hierover met derden te spreken. Door na te laten met deze elementen rekening te houden is onmiskenbaar de het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden."

3.2. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

3.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat in casu niet het geval is.

3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

3.5. Verzoeker betoogt in essentie dat hij wel degelijk een nieuw element in het kader van zijn zevende asielaanvraag heeft aangevoerd, met name zijn seksuele geaardheid. Verder meent verzoeker dat niet kan worden aangenomen dat hij dit gegeven had moeten inroepen bij zijn eerdere asielprocedures aangezien hij daartoe in de morele onmogelijkheid was. Verzoeker wou immers niet dat ook Irakezen in België kennis zouden hebben van zijn asielmotieven. Verzoeker betoogt dat het psychisch niet evident is om de argumentatie rond zijn geaardheid uiteen te zetten.

3.6. Artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen”.*

Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet de Dienst Vreemdelingenzaken toekent is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn; dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag;
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen;
- relevant moeten zijn; dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De dienst Vreemdelingenzaken spreekt zich niet uit over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Zij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor haar bevoegdheid uitgeput:

- In het geval dat er wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag, na toetsing aan artikel 52 van de Vreemdelingenwet, onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de Dienst Vreemdelingenzaken zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij is hiertoe niet bevoegd. Evenmin is hij bevoegd om zich uit te spreken over artikel 52 van de Vreemdelingenwet, aangezien deze bepaling exclusief is voorbehouden aan de commissaris-generaal (*Gedr.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2478/001, p. 100*).

- In het geval dat er wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen (bijlage 13quater). Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal.

Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (RvS 13 april 2005, nr. 143.020; RvS 13 april 2005, nr. 143.021). Het begrip “nieuwe gegevens” heeft bijgevolg niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610).

De bestreden beslissing motiveert dat verzoeker zijn seksuele geaardheid reeds tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag naar voren had kunnen brengen. Dit motief vindt steun in het administratief dossier. Immers verklaarde verzoeker reeds vanaf 13-jarige leeftijd seksuele contacten gehad te hebben met een man in Irak zodat hij zijn seksuele geaardheid reeds bij de behandeling van zijn eerste asielaanvraag in België naar voren had kunnen brengen. De seksuele geaardheid van verzoeker kan derhalve weliswaar ‘nieuw’ zijn in de zin dat dit nog niet eerder ter kennis werd gebracht van verweerder, maar kan niet worden beschouwd als een gegeven dat betrekking heeft op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de afwijzing van verzoekers eerdere asielaanvraag (RvS 13 april 2005, nr.

143.020). Door louter voor te houden dat hij psychologisch geremd was, toont verzoeker niet aan dat zijn seksuele geaardheid betrekking heeft op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de afwijzing van een eerdere asielaanvraag (RvS 13 april 2005, nr. 143.020). Het is niet aan de Dienst Vreemdelingenzaken om te bewijzen dat verzoeker zijn seksuele geaardheid tijdens de vorige asiel-procedure kon aanvoeren. De bewijslast met betrekking tot de "nieuwe gegevens" zoals bedoeld in artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet ligt bij de verzoekende partij zelf (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610). Verzoeker heeft blijkens het administratief dossier nagelaten aan te tonen waarom hij niet eerder gewag maakte van zijn seksuele geaardheid en verzoekers blote bewering dat hij psychologisch geremd was kan geen afbreuk doen aan de motivering van de bestreden beslissing. Nergens wordt immers verantwoord waarom verzoeker bij een zevende asielaanvraag wel gewag kan maken van zijn seksuele geaardheid maar dat de psychologische remmingen daarvoor te groot waren bij veelvoudige eerdere asielaanvragen.

Waar verzoeker nog een schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet voorhoudt, dient gesteld dat de bestreden beslissing een weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag betreft. Zoals hoger reeds werd uiteengezet, beperkt de bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris zich tot het nagaan of nieuwe elementen in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet werden aangebracht. De Raad benadrukt dat voornoemd artikel 51/8 zowel nieuwe gegevens betreft die relevant zijn voor de toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet als nieuwe gegevens die relevant zijn voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Slechts wanneer nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet worden voorgebracht, zal de asielaanvraag in overweging worden genomen en zal de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze, in het kader van zijn bevoegdheid op grond van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals deze blijkt uit artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet, inhoudelijk onderzoeken. Had de verzoekende partij derhalve nieuwe gegevens naar voren gebracht dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, had de commissaris-generaal, bij de behandeling van de asielaanvraag, overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, na in eerste instantie tot de niet-toekenning van de vluchtelingenstatus te hebben besloten, zich moeten uitspreken over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad benadrukt nogmaals dat deze bevoegdheid, zoals blijkt uit de artikelen 51/8 en 57/6 van de Vreemdelingenwet, niet toekomt aan de gemachtigde van de staatssecretaris, maar wel aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Daarnaast dient er nogmaals op gewezen te worden dat de verzoekende partij nergens heeft aangetoond dat zij nieuwe elementen heeft aangebracht in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, noch elementen die relevant zijn in het kader van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch elementen die relevant zijn in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Een schending van artikelen 48/4 van de Vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt.

Zoals uit de bespreking hierboven blijkt heeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niet kennelijk onredelijk geoordeeld dat verzoeker geen nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet naar voren heeft gebracht. Hierbij is hij uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens van het administratief dossier.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER